

REISINGER ATTILA

Ünnep után

1.

Ereszkedik a köd. A nap csak halovány folt az alacsony tetők fölött. A piactér elveszítette színeit, a házak ablakain a ködös égbolt ólmos visszfénye. Az éjszakai fagyban megdermedtek a tócsák, a kápolna rozsdás keresztjén zúzvara fénylik.

Megélénkült mostanra a piac. Nehéz már parkolóhelyet találni. A környező utcák is megteltek autókkal, mégis egyre jönnek a főútvonal felől, összetorlódnak, megállnak, újra elindulnak. A parkolóhely bejáratánál féklámpák sora vöröslük.

Sok árus is eljött, sátraik betöltik a teret. Hullámszik a tömeg az asztalok előtt; az emberek lökdösődnek, alkudoznak, tapogadják a csomóba kötött zöldséget, nézegetik a füstölt húсок formáját, belelapoznak a könyvekbe. Az egyik asztalon hangszóró bömböl: a kereskedő a karácsonyról megmaradt magnókazettáit reklámozza; ádventi ének száll a fátyolos levegőben. A vakolatlan téglakerítés mellett lengyel árusok fagyoskodnak. A földre terített újságokon fehérnemű, szőrme; a nyitott táskákban konyakosüveg.

Felvillanó arcok, szófoszlányok, párálló lehelet.

A parkolóhely mellett kopasz akácok, alattuk öszszefagyott avar. A fák mellől végig látom a sátrak utcáját, a fázósan topogó lengyeleket; jól látom innét a fal mellett álló öregembert is.

Valami mozdul a szemközti fán; egy varjú. Oda-simul az ágvillához; észre sem veszem, ha nem fordítja a fejét. Vén lehet, a csőre egészen megszurkült. A feje tartásából látom, ő is arrafelé néz, ahol az öregember áll.

2.

Az öreg háttal áll a téglafalnak. Úgy tetszik, mintha az előtte haladó embereket figyelné, de szeme nem állapodik meg egyetlen arcon sem. Nem keresi a tekintetüket. Gyűrött arcán régi sebhely fehérlik, amelyen megtörnek a rosszul borotvált mély ráncok. Lába előtt a földön két vászonzacskó. Az egyikben nagy szemű tarkabab, a másikban mák feketélik. Ahogy a babot, mákot kínálja, arca mozdulatlan, mintha a tétova szavakat az előtte elhaladók sodornák ki a szájából.

Vízkereszt szombatján láttam meg először. Akkor is azon a helyen állt hosszú kabátban, homlokára húzott, zsírfoltos sapkában.

A feleségem azt mondta, lehet, hogy tévedek. Azt mondta, sok év eltelt, az emlékekre rálépett az idő.

De én tudom, nem tévedek. Ma egészen közel mentem hozzá, és jól megnéztem a forradást az arcán. Ő az bizony! Gyulladt szemével rám pillantott, de nem lehetek neki ismerős; kicsi fiú voltam, amikor látott, éppen csak iskolás. Ahogy a babot meg a mákot mustrálgattam, megláttam a cipőjét. A kopott, moslékfoltos cipő repedezett, mintha az arcán lefutó ráncok ott folytatódna.

Látom, a varjú igen nyújtogatja a nyakát. Csak nem olvas a gondolataimban? Azt mondják, ez a madár sokáig él. Lehet, hogy az öreg neki is ismerős. Talán ő is látta ezt az embert fiatalon egyenruhában, kéksávós tányérsapkával.

Jól emlékszem arra, ahogy a szoba közepén állt a földre döntött karácsonyfa mellett. Az erős villanyfényben fehérlett a sebhely az arcán.

Ha lehunyom a szemem, most is látom az arcot; hallom az istállóból kivonszolt lovak nyerítését. Az égre fagyott hold alig világította meg az udvart; a pajtában, az ólak között zseblámpák villogtak. Apám már a teherautónál állt, mellette őrség. Kalapja a hóba taposva.

3.

Sűrű haját átfújta a szél, az arcába hullt. Válla szomorúan előrehajlott, mint aki várja, hogy megüssék. Odafutottam hozzá, de félrerántottak.

Már járt a teherautó motorja, nem értettem a szavát, de elcsukló hangjára emlékszem.

A varjú most felém fordult, fekete szeme keményen villant.

Úgy látszik, meglátta, hogy ökölbe szorult a kezem. Kinyújtott nyakkal, mereven néz.

Ellépek a poros fatörzs mögül. Jobb, ha nem lát ez a madár, igen kemény a nézése.

Pár lépés csak, s az úton vagyok. Mindkét sávban autók zötyögnek a durva jégbordákon. A járda mellett kamion tolat, a motor dörgése elnyomja a piaci zajokat.

A hatalmas jármű takarásában egy trafikhoz jutok, mellette boltíves kapu. Jó hely lesz ez, nem lát-szik a fáról.

Hirtelen madár rebben a járda fölött: a varjú. Lásan száll az eresz magasságában. A parkolóig repül, visszafordul, és leszáll egy lámpatestre, tollászkodik. Bölcs madár, onnét az öreg is látja. Ide-oda forgatja a fejét, mindkettőnk szemmel tart. Figyel és vár.